

Sygn. akt II CZ 13/09

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepla (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta P.

przeciwko M.W.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 marca 2009 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 28 października 2008 r., sygn. akt [...],

**oddala zażalenie i zasądza od pozwanego na rzecz powoda
kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem kosztów
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 28 października 2008 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanego od wyroku tego Sądu z dnia 3 czerwca 2008 r. po stwierdzeniu, że pozwany w wyznaczonym terminie nie opłacił należycie tej skargi. Pozwany uzyskał częściowe zwolnienie od kosztów sądowych i jego obowiązek fiskalny ograniczał się do uiszczenia części opłaty w kwocie 3.500,00 zł. Jednak na rachunek Sądu Apelacyjnego wpłynęła jedynie kwota 3.470,00 zł. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia Sąd II instancji wskazał art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Pozwany zażalił się na powyższe postanowienie i wniósł o jego uchylenie w całości. Skarżący wyjaśnił, że w dniu 14 października 2008 r. dokonał w formie przelewu wpłaty na rachunek bankowy Sądu Apelacyjnego kwoty 3.500 zł, co wynika z treści dokumentu bankowego. Może więc jedynie przypuszczać, iż bank dokonujący operacji bezpodstawnie umniejszył kwotę przelewu o 30 zł, za co pozwany nie ponosi jakiegokolwiek winy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Pozwany nie kwestionuje faktu, że opłata od skargi kasacyjnej została uiszczona w niewłaściwej, zbyt niskiej kwocie. Powołuje się jedynie na brak swojego zawinienia w powstaniu takiej sytuacji, obarczając odpowiedzialnością bank, któremu powierzył dokonanie przelewu. Jest to jednak okoliczność mająca znaczenie w wypadku, gdyby pozwany wniósł o przywrócenie mu terminu do złożenia prawidłowo opłaconej skargi (art. 168 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.). Przy dokonywaniu oceny prawidłowości opłacenia pisma decydujące jest natomiast, czy należna opłata wpłynęła w całości na rachunek Sądu (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2003 r., III CZP 28/03, OSNC 2004/5/71 czy postanowienie tego Sądu z dnia 19 czerwca 2008 r., V CSK 40/08, nie publ., dotyczące wprowadzie głównie zagadnienia terminu uiszczenia kosztów sądowych w drodze przelewu bankowego, jednak wskazujące także na konieczność rzeczywistego, skutecznego wniesienia pełnej opłaty). W rozpatrywanej sprawie tak się nie stało, wniesiona została bowiem opłata o 30 zł

niższa od wymaganej, co wyklucza potraktowanie skargi jako należycie opłaconej. Słusznie zatem Sąd Apelacyjny ją odrzucił, mając na uwadze treść art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Zażalenie pozwanego podlegało w tej sytuacji oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego uzasadnia art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹, art. 391 § 1 i art. 98 § 1 i 3 k.p.c.